

съ бѣлытъ си новы сукаи и съ чистытъ си сини сукмани. Старыя слуга бѣше сложилъ дълга трапеза въ градинката. Поканихъ гы да сѣднѣтъ.

Тогази Мара донесе пълна кошница съ яйца; тѣ бѣхъ бѣлы като снѣгъ, и толкози чисты щото прашецъ по тѣхъ не са виждаше. На въглищаркытъ много имъ додражѣ, като видѣхъ пълната кошница. „Благодаримъ Бога, рѣче болярката, сега имаме вѣче доста яйца, и, наистина, додражава на челѣка, кога глѣда таквази голѣма купчина чисты яйца. Но не ва повыкахъ у дома, посестримы, само за да ви гы обадиѣ, азъ щѣ ви покажѣ какъ гы готвиме и какъ въ госбытъ си гы смѣсваме.

Въ единъ кѣтъ на градината, до една канара, бѣше накладенъ буенъ огънь, а надъ него бѣше покаченъ мѣдникъ пѣленъ съ вода. Болярката поразсчюпи едно яйце за да покаже какво е то преди да са тури въ врѣлата вода. Тѣ сичкытъ изглѣдахъ това хубаво водено нещо, бистро като сълза, посрѣдъ което плува едно жълто топче. Сетнѣ обиварихъ са толкози яйца колкото души бѣхъ; соль и бѣлъ хлѣбъ, нарѣзанъ на тъкы, като ремичкы, порѣзанчета, бѣхъ наслаганы на трапезата. Болярката научи въглищаркытъ да си готвятъ